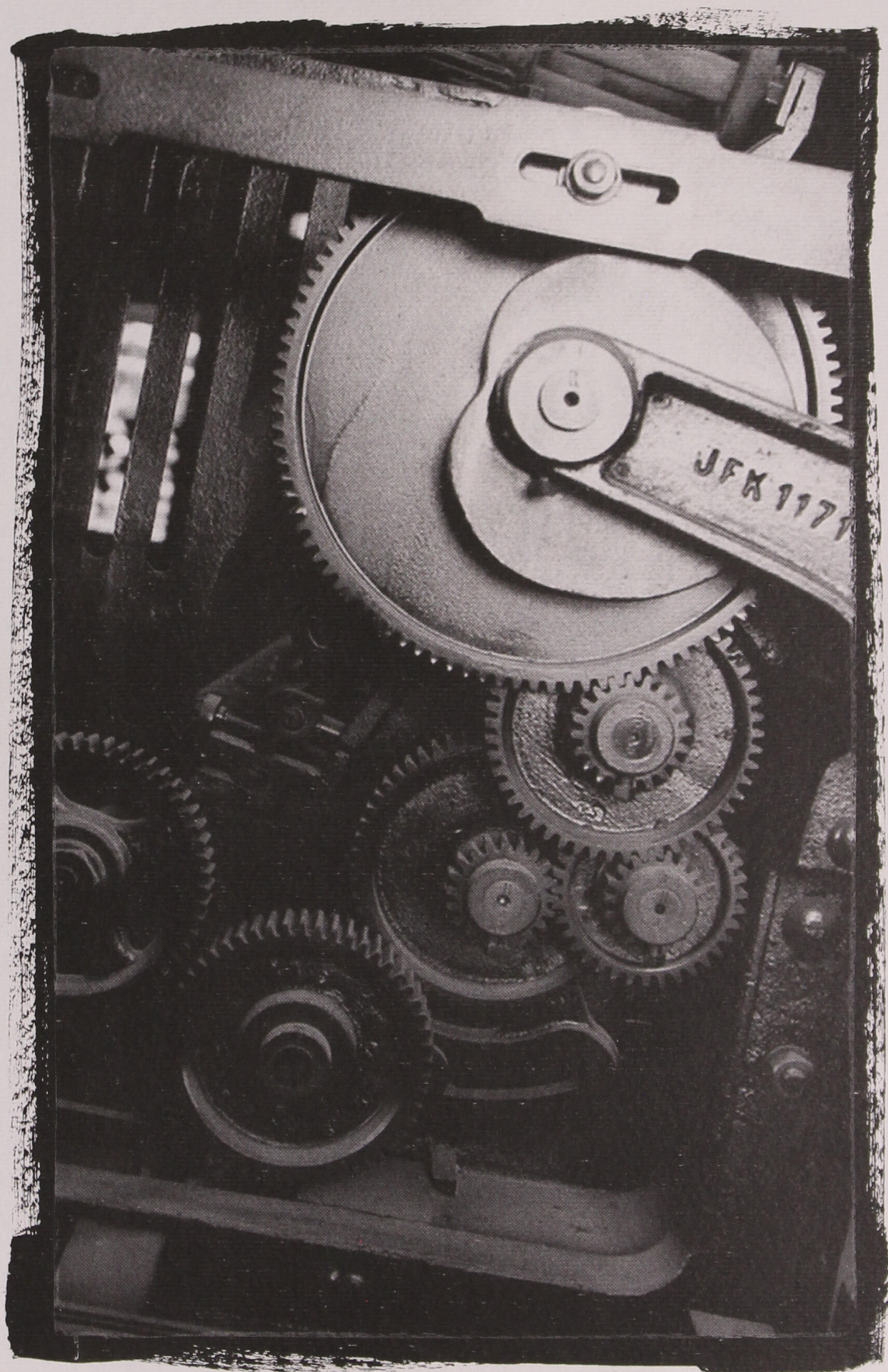




# Ημερολόγιο 2012



ΣΒΕΟΔ 2007-2012

5 χρόνια αγώνες

Είναι γεγονός πως η παγκόσμια φτώχεια αυξάνει, ενώ ο πλούτος συγκεντρώνεται σε όλο και λιγότερα αδίστακτα και άπληστα πρόσωπα. Αυτό το μαρτυρούν τόσο τα στοιχεία των τεχνοκρατών όσο και αυτά των διάφορων ανθρωπιστικών οργανισμών ή των μη κυβερνητικών οργανώσεων. Παράλληλα, στο όνομα της καπιταλιστικής ανάπτυξης και ευημερίας, αμέτρητοι άνθρωποι εξαναγκάζονται να εγκαταλείψουν τους τόπους διαμονής τους για λόγους όπως η καταστροφή και η λεηλασία του περιβάλλοντος που ζούν. Κι όλα αυτά προκειμένου τα κέρδη να συσσωρεύονται στα χέρια είτε των πολυεθνικών είτε των εθνικών επιχειρήσεων και της ντόπιας ολιγαρχίας των συνεργατών τους που με τη βία υποτάσσουν το προλεταριάτο στις ανάγκες του κεφαλαίου

απολύσεις  
ανεργία  
εργοδοτική τρομοκρατία

# ΑΠΕΡΓΙΑ

Το μέλλον  
γράφεται  
με αγώνες

Συγκέντρωση 15.12.10  
Μουσείο 11:00π.μ

ΕΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΤΩΝ  
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΣΒΕΟΔ

και των “κερδοφόρων επενδύσεων”. Επιπλέον, οι πολεμικές διαμάχες και συρράξεις, που ξεσπούν με διάφορα προσχήματα, αυξάνονται παγκοσμίως κι αφήνουν πίσω τους νεκρούς, σακατεμένους και χιλιάδες βιασμένες γυναίκες. Αποτέλεσμα αυτής της πολιτικής στο σύνολό της είναι η συντριπτική πλειοψηφία του παγκόσμιου πληθυσμού (περί τα 2 δισ!) να επιβιώνει με λιγότερα από ένα δολλάριο τη μέρα. Άμεση συνέπεια αυτής της απάνθρωπης καταδυνάστευσης είναι οι τεράστιες μεταναστευτικές ροές προς τον αναπτυγμένο καπιταλιστικό δυτικό κόσμο από μέρη του πλανήτη όπου η ανθρώπινη ζωή δεν έχει πλέον καμιά αξία.

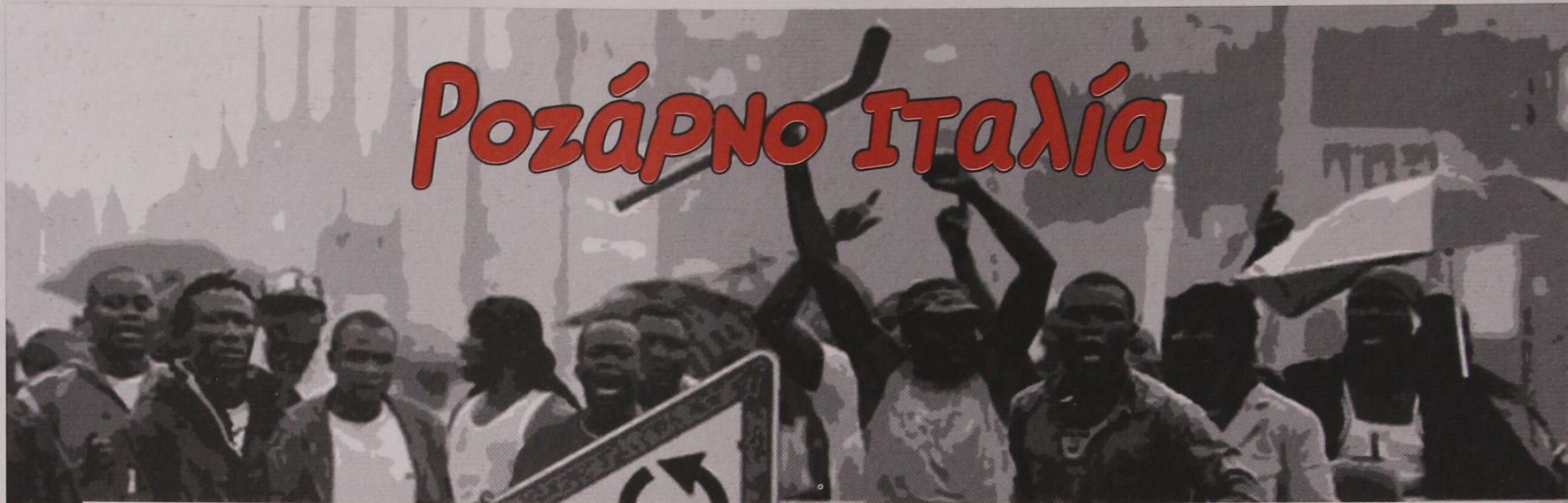
Όμως την τελευταία δεκαετία ακόμη και ο λεγόμενος δυτικός κόσμος κλονίζεται. Το κεφάλαιο επιτίθεται πολυεπίπεδα και με σφοδρότητα σε κατεκτημένα χρόνων, αφήνοντας πίσω του μια έρημη γη. Δυστυχώς, το ζωντανό και εν εξελίξει παράδειγμα του ελληνικού κράτους δεν είναι το μοναδικό. Στις ΗΠΑ και στα κράτη της Ευρώπης, με εξαίρεση τη Νορβηγία, τη Σουηδία και τη Φιλανδία, εξελίσσεται μια συντονισμένη και ολομέτωπη επίθεση σε μισθούς, συντάξεις, και κεκτημένα που οδηγούν όλο και μεγαλύτερα τμήματα της εργατικής τάξης στην απόγνωση, στη φτώχεια και στη μιζέρια.

Ενάντια στην παγκόσμια επίθεση του κεφαλαίου και των πολιτικών υπαλλήλων του, ευτυχώς είναι πολλοί/ές που αποφασίζουν να βαδίσουν στο δρόμο του αγώνα. Ενός αγώνα πολύμορφου που εκφράζεται με χίλιους διαφορετικούς τρόπους ανάλογα με τους αγωνιζόμενους, τα ζητήματα που θέτουν, τα μέσα που επιλέγουν, τις στοχεύσεις και τόσες άλλες υποκειμενικές παραμέτρους. Το νήμα που ενοποιεί αυτούς τους αγώνες είναι η πεποίθηση πως το καπιταλιστικό σύστημα σημαίνει εκμετάλλευση, πως η αδικία αυξάνει συνεχώς τις ταξικές αντιθέσεις κι ωθεί όλο και πιο μεγάλα κομμάτια του πληθυσμού στην άβυσσο του αποκλεισμού. Από τις αραβικές εξεγέρσεις σε Τυνησία, Αλγερία, **Αίγυπτο**, Συρία, Ιορδανία, Λιβύη, Κατάρ μέχρι τις « φωτεινές νύχτες» των καταστροφών και των συγκρούσεων με την αστυνομία, της λεηλασίας των προϊόντων σε **Μεγ. Βρετανία**, Γαλλία, **Ιταλία** και Ελλάδα. Από τις πολύμηνες απεργίες της εργατικής τάξης και των φοιτητών σε **Χιλή**, Κολομβία και Γουατεμάλα έως τις άγριες και συγκρουσιακές απεργίες στα εργοστάσια-κάτεργα της Ασίας σε **Μπαγκλαντές**, Πακιστάν, Ινδία και **Κίνα**. Από τις εξεγέρσεις των μεταναστών εργατών στα όχι και τόσο παραδεισένια κάτεργα του δυτικού κόσμου, όπως στο **Ροζάρνο** της Ιταλίας, έως τους αγώνες για την κατάργηση των στρατοπέδων συγκέντρωσης για τους μετανάστες ή για το τέλος του καθεστώτος νόμιμος / παράνομος. Από τις αυθόρμητες συγκεντρώσεις και καταλήψεις στις πλατείες της Ευρώπης και των ΗΠΑ που εμπνεύστηκαν από την Αίγυπτο και τα υπόλοιπα αραβικά κράτη έως τις καταλήψεις γης από τους άκληρους ακτήμονες στην **Βραζιλία**. Από τις κινητοποιήσεις της Αμερικανικής εργατικής τάξης, όπως στο **Όκλαντ**, έως την άρνηση πληρωμών στα βασικά είδη διαβίωσης -διόδια, ΔΕΗ, εισιτήρια, νοσοκομεία- και τους αγώνες κατοίκων ενάντια στη λεηλασία των περιοχών τους για την ανάπτυξη (**Κερατέα**, Κέρκυρα/Λευκίμμη) στην Ελλάδα και σε άλλες περιοχές του πλανήτη. Από τη δημιουργία δεκάδων λαϊκών συνελεύσεων σε όλο τον ελλαδικό χώρο έως τις αντιστάσεις που ορθώνονται μέσα από τις πανελλαδικές απεργίες ή μέσα από μικρούς και μεμονωμένους εργατικούς αγώνες (εργοστάσιο **CONTI** Βόλος, **ΠΕΤΖΕΤΑΚΗΣ** Θεσσαλονίκη, **ΜΕΤΚΑ** Βόλος). Από όλες τις μικρές ή μεγάλες πράξεις αντίστασης και επίθεσης στον καπιταλιστικό κόσμο που συμβαίνουν καθημερινά και μαρτυρούν πως υπάρχουν πολλοί και πολλές που πνίγονται από την κατάφωρη αδικία που κυριαρχεί ολόγυρά μας, που δεν συναινούν στην υποτίμηση και απαξίωση της ζωής τους, που δεν παραδίδουν τα όπλα. Αψηφώντας αστυνομίες, στρατούς, απεργοσπάστες, αφεντικά, ρουφιάνους, υποτακτικούς, φασίστες ή την αδιαφορία των άλλων βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του αγώνα και παλεύουν για ένα κόσμο δίκαιο, όχι μόνο γι' αυτούς αλλά για όλους. Ακόμα και αν «χάσουν» μια μάχη ο αγώνας συνεχίζεται γιατί κερδίζονται νέες σχέσεις, νέες συνειδήσεις, νέοι αγωνιστές και αγωνίστριες. Το νήμα της αλληλεγγύης, της ενότητας, της συλλογικότητας, της ελπίδας διαπερνάει όλους αυτούς τους αγώνες και τους ανθρώπους που τους διεξάγουν. Η επικοινωνία, η συνάντηση των αγωνιζόμενων ανθρώπων, οι κοινοί τόποι και οι κοινές προσδοκίες παραμένουν ένα κομβικό ζητούμενο.

**Το μέλλον μας παραμένει ζωντανό μέσα από τους αγώνες του παρόντος.**



# Ροζάρνο Ιταλία



Χώρα: Ιταλία - Επαρχία: Καλάμβρια - Πόλη: Ροζάρνο.

Την Πέμπτη 7 Γενάρη του 2010, μετανάστης πυροβολείται από Ιταλούς ρατσιστές που επιβαίνουν σε αυτοκίνητο. Τραυματίζεται αλλά δεν υποκύπτει στα τραύματά του. Σε αυτή την περιοχή της νότιας Ιταλίας 3.000 μετανάστες, εργάζονται κατα κύριο λόγο στην συγκομιδή των εσπεριδοειδών.

Δουλεύουν 10 με 12 ώρες κάθε μέρα για 20- 25 ευρώ κι επιπλέον ενοικιάζουν από τους ιδιοκτήτες γης τα αυτοσχέδια παραπήγματα που τους παρέχουν, χωρίς νερό, αποχέτευση και ρεύμα. Ο πυροβολισμός ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι.

Από το ίδιο κιόλας βράδυ και για δυο ολόκληρα μερόνυχτα, πάνω από δύο χιλιάδες αφρικανοί εργάτες γης βγάζουν την οργή τους στο δρόμο για όλα όσα υφίστανται καθημερινά. Πραγματοποιούν πορεία και καθιστική διαμαρτυρία με πανώ που γράφουν «ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΖΩΑ», «ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΡΑΤΣΙΣΤΕΣ». Συγκρούονται με την αστυνομία, τους ρατσιστές και τους παρακρατικούς που οργανώνουν περιπολίες και ομάδες κρούσης. Οι μοντέρνοι Σπάρτακοι, εκδικούνται για τις προσβολές, την εκμετάλλευση, την αδικία που βιώνουν και για τα μεροκάματα που τους κλέβουν. Ακολουθεί πολύ σκληρή καταστολή. Χιλιάδες αστυνομικοί καταλαμβάνουν το Ροζάρνο. Οι πρόχειροι καταυλισμοί των μεταναστών κατεδαφίζονται. Πάνω από 1000 συλλαμβάνονται και μεταφέρονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. **Η φλόγα όμως θα συνεχίσει να καίει στις καρδιές των κολασμένων.**

## Γενάρης

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ  
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

### Αεχίες

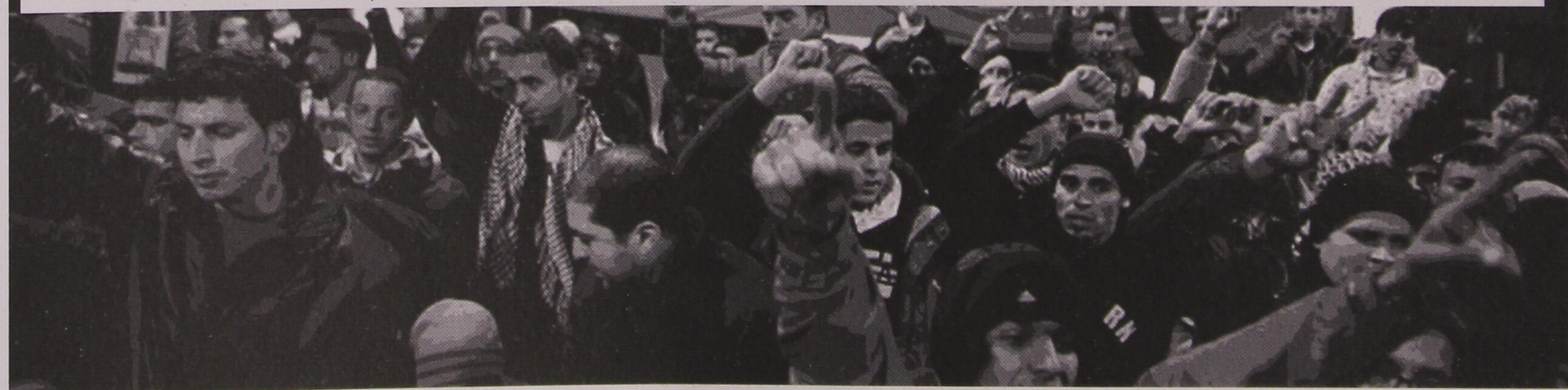
- ☺ Κυριακή 1
- ☺ Τετάρτη 6

## 300 Απεργοί Μετανάστες

Χώρα: Ελλάδα - Πόλεις: Αθήνα - Θεσσαλονίκη.

Στις 23 Γενάρη του 2011, τριακόσιοι μετανάστες από τη Βόρεια Αφρική ξεκίνησαν πανελλαδική απεργία πείνας στην Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη διεκδικώντας τη νομιμοποίηση όλων των μεταναστών χωρίς προϋποθέσεις. Παρά την καταστολή (εκδίωξη από τη Νομική σχολή), τη λήση και τη συκοφάντηση των ΜΜΕ, τις αντίξοες καιρικές συνθήκες και το στρίμωγμα στην αυλή και σε ένα περιορισμένο χώρο του κτηρίου της «Υπατίας», οι μετανάστες εργάτες κατάφεραν να κάμψουν την αδιαλλαξία του ελληνικού κράτους και πέτυχαν: Μείωση των ετών παραμονής που απαιτούνται για τη νομιμοποίησή τους από τα 12 στα 8 χρόνια. Βάσει της συγκεκριμένης ρύθμισης 100 απεργοί νομιμοποιούνται άμεσα. Επιπλέον, η περίοδος «ανοχής» θα μπορεί να παραταθεί επ' αόριστον αντί για ένα μόνο εξάμηνο όπως απαιτούσε η αρχική πρόταση της κυβέρνησης. Οι μετανάστες θα έχουν τη δυνατότητα να ταξιδεύουν στις χώρες τους με δικαίωμα επιστροφής. Τα ένσημα για χορήγηση άδειας παραμονής μειώνονται από τα 200 στα 100 και αυτά για την έκδοση βιβλιαρίου υγείας και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη μειώνονται από τα 100 στα 50.

Αν και το κατά πόσο πέτυχαν τους αρχικούς τους στόχους παραμένει ως ερώτημα, στη διάρκεια του αγώνα αναπτύχθηκε ένα πολύμορφο κίνημα αλληλεγγύης: ντόπιοι και μετανάστες βρέθηκαν μαζί και αγωνίστηκαν σφυρηλατώντας δεσμούς αλληλεγγύης και ενότητας. Παράλληλα αποτελεί ελπιδοφόρο γεγονός πως οι μετανάστες εργάτες με δική τους πρωτοβουλία οργανώθηκαν κι αποφάσισαν να δράσουν.



# Φλεβάρης

Αρχίες

☺ Δευτέρα 27

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ  
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29				

## ΑΙΓΥΠΤΟΣ



Η παγκόσμια κρίση μαζί με την καταστροφή που φέρνει στις εκμεταλλεζόμενες τάξεις γεννά και την ελπίδα. Στην Αιγυπτιακή επανάσταση το κίνημα της εργατικής τάξης με μια γενική απεργία διάρκειας ανέτρεψε ένα από τα πιο διεφθαρμένα και αντεργατικά καθεστώτα της βόρειου Αφρικής. Η συστοίχιση των μικροαστικών στρωμάτων που εκφράστηκε συμβολικά και ουσιαστικά με την κατάληψη της πλατείας Ταχρίρ υπήρξε βασική προϋπόθεση για την νίκη του μεγαλύτερου εργατικού- απεργιακού κινήματος των τελευταίων ετών. Η αρχή του τέλους για τον Μουμπάρακ ξεκίνησε την παρασκευή της 25ης του Γενάρη όμως οι συγκρούσεις με τους κρατικούς και τους παρακρατικούς μηχανισμούς συνεχίστηκαν αμείωτες και τις επόμενες ημέρες. Οι απεργίες, οι διαδηλώσεις, οι καταλήψεις δημόσιων χώρων και η αυτοάμυνα της κάθε γειτονιάς και των εργαζόμενων πραγματοποιούνταν μέσα από την αυτοοργάνωση των μαζών μακριά από τα αστικά κόμματα ή τους αδερφούς μουσουλμάνους που κατά κύριο λόγο ήταν, και συνεχίζουν να είναι, κατά των κινητοποιήσεων. Στη διάρκεια της εξέγερσης, σημαντικό ρόλο έπαιξε η ενότητα χριστιανών και μουσουλμάνων καθώς και η απαξίωση του καθεστώτος που διαδέχτηκε το Νάσερ λόγω της πλήρης ταύτισής του με τα συμφέροντα των ΗΠΑ και του Ισραήλ.

Με χίλιους τουλάχιστον αγωνιστές να έχουν δώσει μέχρι τώρα τη ζωή τους, ο αγώνας των καταπιεσμένων συνεχίζεται αμείωτος ενάντια στη χούντα που διαδέχτηκε τον Μουμπάρακ, παρότι οι διαδηλώσεις και οι απεργίες έχουν κηρυχθεί παράνομες και καταστέλλονται βίαια. Οι εργάτες, σαν το πιο οργανωμένο κομμάτι των καταπιεσμένων, βρίσκονται για μια ακόμη φορά στην πρώτη γραμμή και ταυτόχρονα με τα πολιτικά ζητήματα θέτουν άμεσα ζητήματα επιβίωσης που αφορούν κυρίως την αύξηση των μισθών, το πάγωμα των απολύσεων, τον αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του δημόσιου τομέα και τη μείωση των τιμών που με την κρίση εκτοξεύτηκαν στα ύψη.

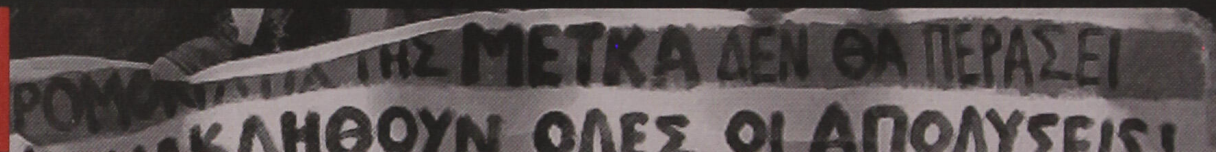
Η Αιγυπτιακή επανάσταση εμπνευσμένη από την εξέγερση στην Τυνησία και τις συγκρούσεις στην Αλγερία, σχεδόν ένα μήνα νωρίτερα, πυροδότησε μια σειρά εξεγέρσεων στην Β. Αφρική και σε όλη την αραβική χερσόνησο (Ιορδανία, Κατάρ, Ομάν, Συρία...).

# Μάρτης

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ  
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

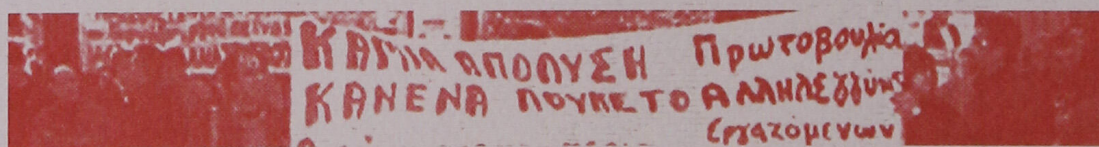
## ΜΕΤΚΑ



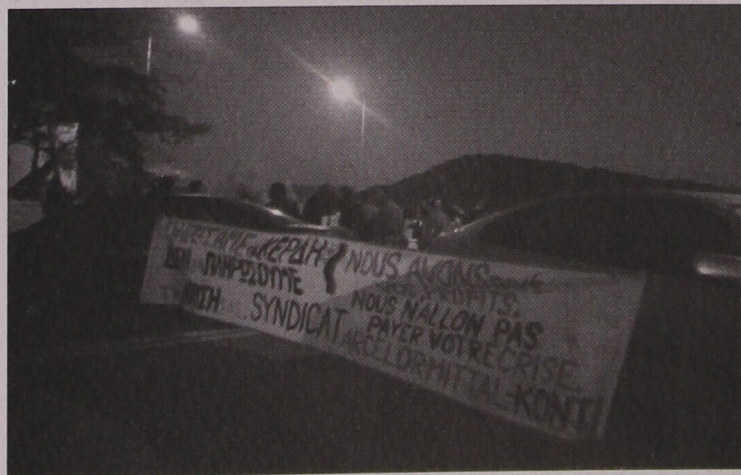
Απέναντι στην εργατική εφευρετικότητα και τις αντιστάσεις που αναπτύσσονται, οι δυνάμεις του κεφαλαίου βρίσκουν πάντα ένα πιστό και πρόθυμο σύμμαχο στον κρατικοδίαιτο, εργοδοτικό συνδικαλισμό.

Στην περίπτωση της ΜΕΤΚΑ, οι νεέκοι του εργατικού κινήματος δεν δίστασαν να παρασύρουν τους εργάτες σε Γενική Συνέλευση με θέμα την διαγραφή 3 συναδέλφων (Βογιατζής, Καλαντζής, Παυλίδης) από το σωματείο. Η δοτή διοίκηση του Τσιτσικλή σε συνδυασμό με την τρομοκρατία που έχουν εξαπολύσει οι Μυτιληναίος-Οικονόμου, που είναι και τα αφεντικά της υπόθεσης, έστησαν το σκηνικό μιας άνανδρης και αισχρής επίθεσης. Αυτό συνέβη μετά την έκδοση της απόφασης που δικαίωσε τα ασφαλιστικά μέτρα τα οποία είχαν λάβει οι τρεις -απολυμένοι- συνάδελφοι εναντίον της ΜΕΤΚΑ. Οι συνάδελφοι διώχθηκαν γιατί δεν έσκυψαν το κεφάλι στη διεύθυνση του εργοστασίου και διεκδίκησαν το δικαίωμά τους να οργανώνονται και να παλεύουν συλλογικά μέσα από το σωματείο για το δίκιο τους.

Η ΜΕΤΚΑ είναι από τις πιο κερδοφόρες εταιρείες στη χώρα οπότε δεν μπορούσε να επικαλεστεί απολύσεις «λόγω κρίσης». Ο αγώνας δικαιώθηκε: μετά από ένα μήνα κινητοποιήσεων και απεργιακών μπλόκων που έτυχαν μεγάλης δημοσιότητας, εξαιτίας της αγωνιστικής διάθεσης των εργαζομένων (είχαν κατασκηνώσει έξω από τη πύλη της ΜΕΤΚΑ), επιτεύχθηκε μια μεγάλη εργατική νίκη. Οι απολύσεις κρίθηκαν ως συνδικαλιστικές διώξεις και το δικαστήριο ζήτησε την εντός τριημέρου πλήρη εργασιακή αποκατάσταση των απολυμένων..



## ΚΟΝΤΙ



“Δεν υπάρχουν σωτήρες: Η μόνη απάντηση βρίσκεται σήμερα εδώ, στο δρόμο για τη δικιά μας ανεξάρτητη ταξική απάντηση στη κρίση. Αγωνιζόμαστε για τη δουλειά μας και τη ζωή μας. Καλούμε όλη την εργατική τάξη να μπει τώρα στο δρόμο του αγώνα. Αύριο ίσως να είναι πολύ αργά.”

Με αυτά τα λόγια απάντησαν οι εργαζόμενοι του εργοστασίου κάλυβα ΚΟΝΤΙ (θυγατρική της πολυεθνικής ArcelorMittal) που για δεύτερη φορά μέσα σε ένα χρόνο, έλαβαν τελεσίγραφο που απειλούσε με το κλείσιμο του εργοστασίου στη Β' ΒΙΠΕ του Βόλου. Οι συζητήσεις με τη διοίκηση της εταιρείας η οποία επιμένει πως είτε οι εργαζόμενοι θα δεχτούν να απολυθεί το 50% είτε το εργοστάσιο θα κλείσει βρίσκονται σε πλήρες αδιέξοδο.

Από την πρώτη στιγμή, οι εργαζόμενοι δημιούργησαν μια Ανοικτή Επιτροπή Αγώνα που δίνει τη μάχη για να μην κλείσει το εργοστάσιο της ΚΟΝΤΙ κι επιλέγουν μορφές αγώνα ώστε το πρόβλημα να γίνει αντιληπτό

ως πρόβλημα της τάξης μας. Ο αγώνας έδωσε καρπούς -παρόλες τις απώλειες- και οι αποφάσεις της διεύθυνσης δεν πέρασαν. Οι εργαζόμενοι έχουν τεθεί δυο φορές σε τρίμηνη διαθεσιμότητα όμως δεν κάνουν πίσω. Στις 9/11/2011 η επιθεώρηση εργασίας δικάωσε το σωματείο κρίνοντας τις απολύσεις παράνομες και καταχρηστικές.

**ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΥ ΕΡΧΟΝΤΑΙ, ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΤΗΣ ΚΟΝΤΙ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΟ ΔΡΟΜΟ.**

# Απρίλης

## Αρχίες

☺ Δευτέρα 16

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ  
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30						

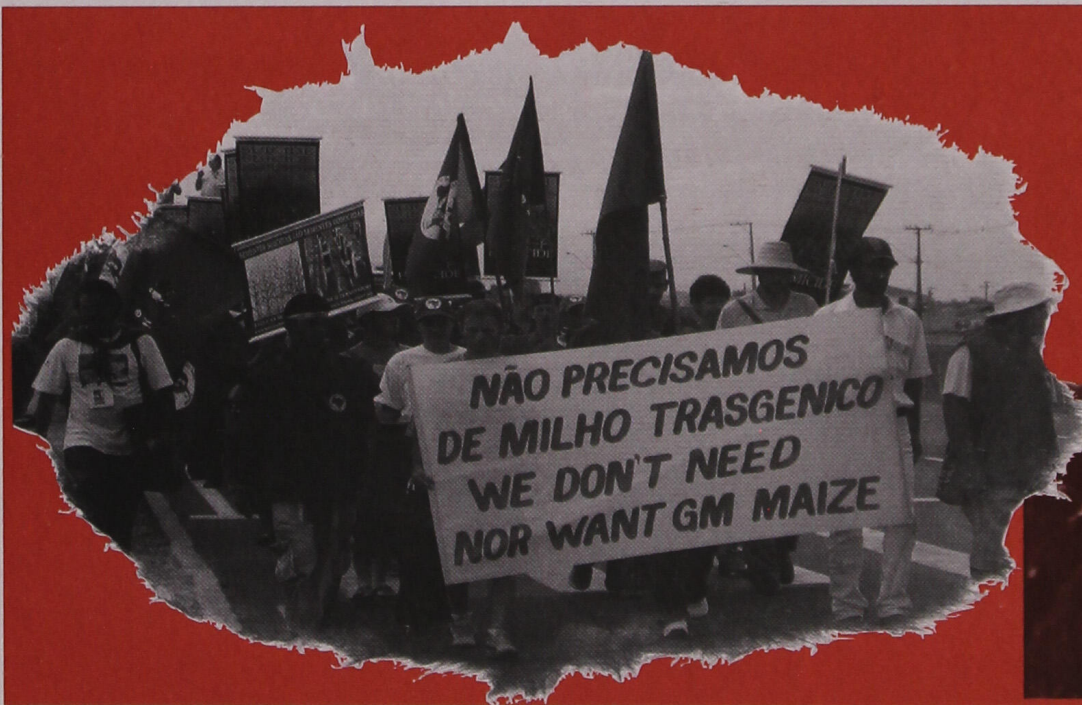
## ΜΑΡΙΛΕΝΤΑ *una utopía hacia la Paz*

Με την επιγραφή αυτή, αναρτημένη στο τοίχο του δημαρχείου, υποδέχεται η κοινότητα της Marinaleda τον άγνωστο επισκέπτη. “Μία Ουτοπία στο Δρόμο της Ειρήνης”. Ένα κατόρθωμα που απέχει ελάχιστα από τη πραγματικότητα, ένας κόσμος που είναι εφικτός και η ιστορία του είναι ένα υφαντό που σκεπάζει ζεστά και προστατευτικά τους κατοίκους της κοινότητας κλείνοντας 33 χρόνια ύφανσης φέτος.

Σε μια περιοχή που χρόνια υπέφερε από υψηλά ποσοστά ανεργίας (τη δεκαετία του '70 άγγιζε τα όρια του 75%), η γη (El Humoso) ήταν ιδιοκτησία του Duke of Infantado ενός φεουδάρχη της περιοχής. Όλα άλλαξαν όταν το νεοσυσταθέν κόμμα της πλειοψηφίας CUT (Colectivo de Unidad de los Trabajadores) απέσπασε τη συντριπτική πλειοψηφία στο δημοτικό συμβούλιο στις εκλογές του 1979 και ο νέος δήμαρχος Juan Manuel Sanchez Cordillo με την υποστήριξη της αγροτοσυνεταιριστικής ένωσης SOC (Sindicato de Obreros del Campo) αποφάσισαν τη λήψη άμεσων δράσεων. Ένας διαρκής αγώνας για τη διεκδίκηση γης μόλις θα άρχιζε, θα συμπεριλάμβανε μαραθώνιες πορείες, αποκλεισμούς δρόμων, διακοπή της λειτουργίας των διεθνών αεροδρομίων της Μάλαγας και της Σεβίλλης, συγκρούσεις με την αστυνομία, διώξεις, φυλακίσεις, 25 μέρες κατάληψης σε κυβερνητικά κτίρια στη Σεβίλλη, παγίδευση του Ισπανού προέδρου σε

γειτονικό χωριό, απεργία πείνας 700 κατοίκων για 13 μέρες, σαμποτάζ στα γεωργικά μηχανήματα της φάρμας του δούκα, ώσπου θα κατέληγε ύστερα από 12 χρόνια συλλογικών και ακατάπαυστων προσπαθειών στη μαζική και νικηφόρα κατάληψη για 90 ολόκληρες μέρες των κτημάτων του δούκα, η οποία θα έφερνε και τη δικαίωση του αγώνα τους. Με την απόκτηση της γής και την κατασκευή εργοστασίου επεξεργασίας προϊόντων από τους ίδιους, η κοινότητα αναπτύσσεται σε μια μικρή ελευθεριακή σοσιαλιστική νησίδα εν μέσω τεράστιου νεοφιλελεύθερου καπιταλισμού. Με περικοπές δαπανών όπως κονδύλια αστυνόμευσης τα οποία άγγιζαν τα 260.000ευρώ/χρόνο (στο χωριό δεν υπάρχει άνεργος, μπάτσος και παπάς!), ή περισυλλογής απορριμάτων (η περισυλλογή γίνεται εθελοντικά από τους ίδιους κατά τη διάρκεια της “Κόκκινης Κυριακής”) οι κάτοικοι της κοινότητας έχουν από τις χαμηλότερες φορολογίες όχι μόνο στην Ισπανία, αλλά στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Για όλους τους κατοίκους υπάρχει μόνιμη απασχόληση, ίση αμοιβή, στέγη, δωρεάν ιατρική και φαρμακευτική περίθαλψη. Κάθε χρόνο διοργανώνουν τη γιορτή της Ειρήνης την Άνοιξη (όταν οι υπόλοιποι καθολικοί γιορτάζουν το Πάσχα) και την αντίστοιχη καλοκαιρινή που κρατά ένα ολόκληρο μήνα.



Με βασικό όπλο τη συμμετοχή με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες στη γενική συνέλευση των κατοίκων του χωριού, η οποία αναδεικνύεται σε ανώτατη πηγή εξουσίας και λήψης αποφάσεων και καλείται τουλάχιστον 25-30 φορές το χρόνο, η Marinaleda δεν διεκδικεί δάφνες επιτυχίας ενός ουτοπικού ελευθεριακού σοσιαλιστικού πειράματος, αλλά προσδοκά το σεβασμό και την εκτίμηση όλων μας για τον μακρόπνοο αγώνα που έχει τις ρίζες του στην εμπειρία της εργατικής τάξης και επηρεάζει τις ζωές 3.000 κατοίκων.

“Αυτό που κάνει όμορφο αυτό το μέρος είναι ότι κάνει το αδύνατο να μοιάζει δυνατό.”

# ΧΙΛΗ

## φοιτητικοί & ταξικοί αγώνες

# Máns

Απεργία

1η Μάη

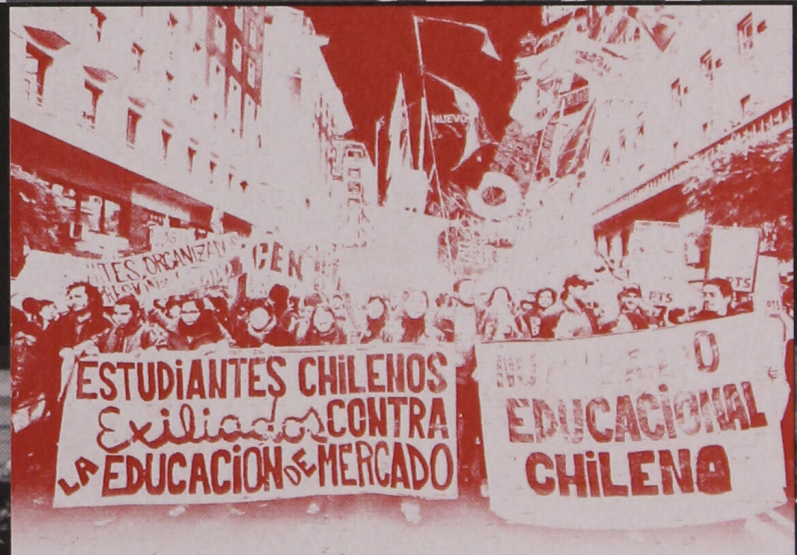
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ  
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ



Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			



Από το Μάιο του 2011 και μέχρι το τέλος του χρόνου η Χιλή και ιδιαίτερα η πρωτεύουσα Σαντιάγκο έγιναν το πεδίο των μαχών του μαζικού φοιτητικού κινήματος που δεν σταμάτησε στιγμή να διαδηλώνει ενάντια στο «εκπαιδευτικό apartheid». Οι συγκρούσεις των φοιτητών και της αστυνομίας στους δρόμους της πρωτεύουσας σε ένα συνοθύλευμα από δακρυγόνα, αντλίες νερού, μολότωφ και πετροπόλεμο χαρακτηρίζουν το μεγαλύτερο κίνημα διαμαρτυρίας μετά το 1990 και την επιστροφή της Χιλής στη «δημοκρατία». Τα εργατικά συνδικάτα με απεργίες και συλλαλητήρια στέκονται στο πλευρό των φοιτητών που αγωνίζονται ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της παιδείας και ταυτόχρονα απαιτούν την αύξηση των δαπανών για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Η κοινωνική αντίσταση και οργή εναντίον της δεξιάς κυβέρνησης του προέδρου Σεμπαστιάν Πινιέρα, που κυβερνά τη χώρα από το Μάρτιο του 2010 αυξάνεται αλματωδώς, παρόλη την άγρια και ωμή καταστολή και τους εκατοντάδες συλληφθέντες και τραυματισμένους διαδηλωτές.





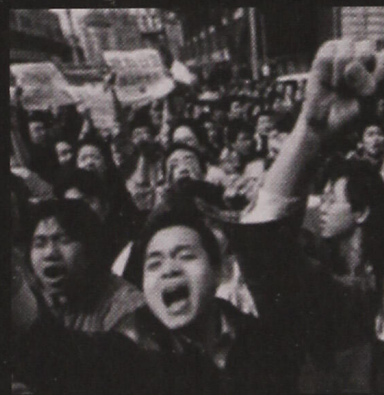
ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ  
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

# Ιούνιος

25 Ιούνι 2007 πεθαίνει ο συνάδελφος και αγωνιστής Μανώλης Κονταξίου, εν ώρα εργασίας, μετά από αλλεργικό σοκ που υπέστη εργαζόμενος σε συνθήκες καύσιωνα.

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	

## ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΩΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ



Οι συνθήκες ζωής και εργασίας στην Κίνα, όπως γνωρίζουμε όλοι είναι τουλάχιστον άθλιες. Αυτό που δεν γνωρίζει ο περισσότερος κόσμος είναι ότι τα τελευταία χρόνια η υπερβολική εκμετάλλευση έχει φέρει οργανωμένες αντιστάσεις και αγώνες. Μέσα στο 2011, οργανώθηκαν και πραγματοποιήθηκαν δεκάδες απεργίες, παρακάμπτοντας την κατά τόπους διορισμένη συνδικαλιστική ηγεσία, με κύρια αιτήματα την αύξηση των μισθών και την βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Η Honda, η Honda Lock (για κλειδαριές αυτοκινήτων), η Nissan, η ζυθοποιία Carlsberg, η κατασκευάστρια κλιματιστικών Ingersoll-Rand, η Toyota, η ιαπωνική Denso, η κατασκευάστρια ηλεκτρονικών Mitsumi Electric, η Hyundai, η Japan's Brother Industries και πολλές ακόμη γνωστές και άγνωστες πολυεθνικές είδαν τα εργοστάσιά τους να σταματούν την παραγωγή για μέρες ή και εβδομάδες.



Σε κάποιες απεργίες σημειώθηκαν σφοδρές συγκρούσεις (πχ. Honda) ενώ σε όλες τις περιπτώσεις οι εργάτες όχι μόνο δεν φοβήθηκαν τη μυστική αστυνομία, τους ρουφιάνους και την κομματική καταστολή αλλά επιπλέον κέρδισαν καλύτερες συνθήκες εργασίας και μισθολογικές αυξήσεις που πολλές φορές έφτασαν το 30% ακόμη και το 40%.

## Καταλαμβάνω, Αντιστέκομαι, Παράγω.

Σε αυτές τις τρεις λέξεις συνοψίζονται οι βασικές αρχές του κινήματος των ακτημόνων (MST) (των χωρίς γη). Πρόκειται για ένα από τα πολυπληθέστερα κοινωνικά κινήματα της Λατινικής Αμερικής με περισσότερα από 1.500.000 μέλη. Ιστορικά πηγάζει από τα τέλη του 19ου αιώνα και το κίνημα που με εμπνευστή τον Αντόνιο Κονσελέιρο κατέλαβε μια τεράστια έκταση στο Γκανούδος της Β. Βραζιλίας. Στο πρωτοποριακό αυτό εγχείρημα όλοι αμείβονταν με ίσο μερίδιο από την καλλιέργεια της γης ενώ στις υποχρεώσεις τους συμπεριλαμβανόταν η φροντίδα των ηλικιωμένων και των ανήμπορων. Δυστυχώς, μετά από δυο αποτυχημένες στρατιωτικές εκστρατείες, η κυβέρνηση κατάφερε να καταστείλει τους καταλήψεις. Με 2500 στρατιώτες, που υποστηρίζονταν από βαρύ πυροβολικό, άλωσε το Γκανούδος και μόλις 400 από ένα πληθυσμό χιλιάδων επέζησαν από την σφαγή.



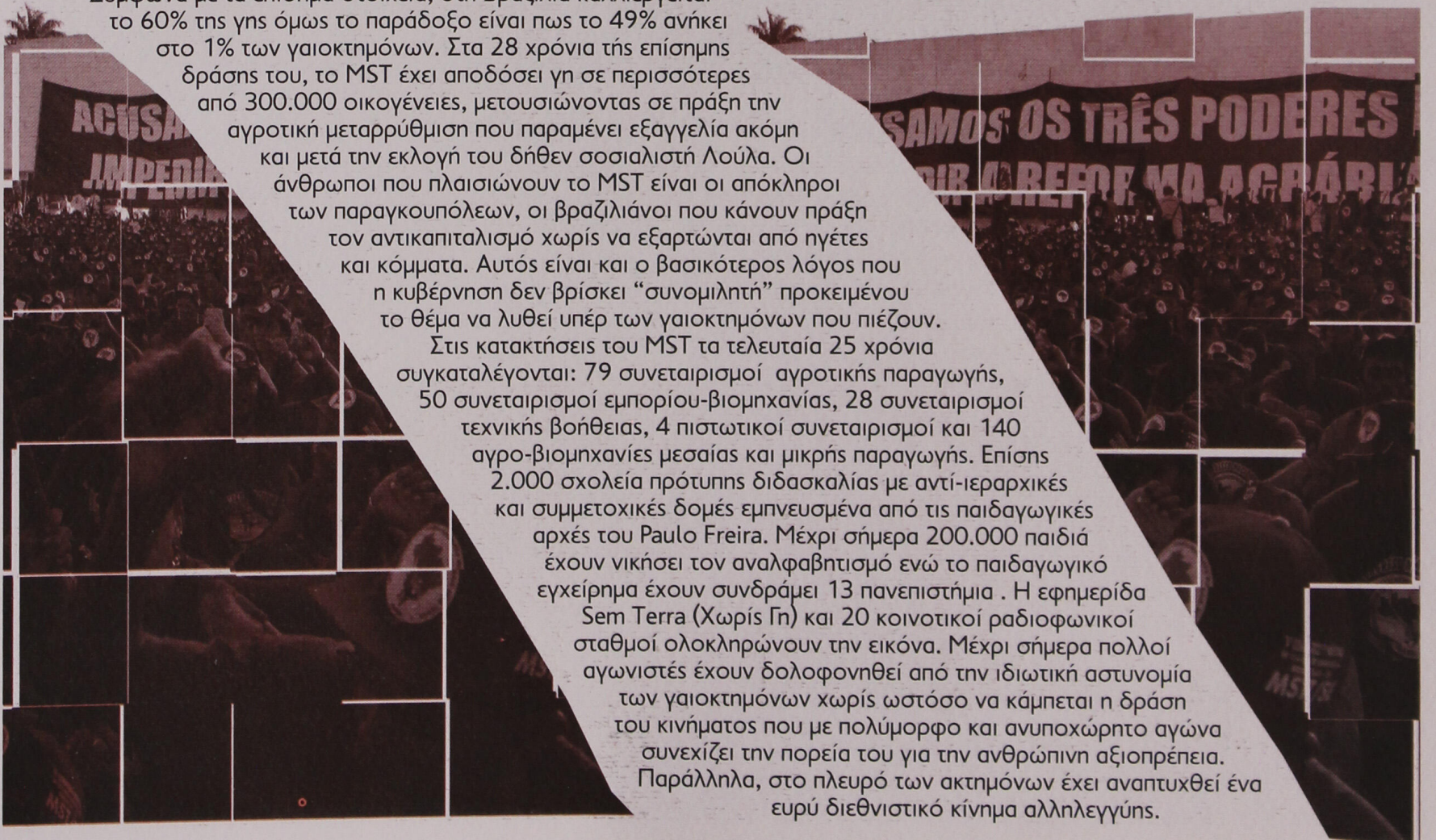
# Ιούλης



Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, στη Βραζιλία καλλιεργείται το 60% της γης όμως το παράδοξο είναι πως το 49% ανήκει στο 1% των γαιοκτημόνων. Στα 28 χρόνια της επίσημης δράσης του, το MST έχει αποδόσει γη σε περισσότερες από 300.000 οικογένειες, μετουσιώνοντας σε πράξη την αγροτική μεταρρύθμιση που παραμένει εξαγγελία ακόμη και μετά την εκλογή του δήθεν σοσιαλιστή Λούλα. Οι άνθρωποι που πλαισιώνουν το MST είναι οι απόκληροι των παραγκουπόλεων, οι βραζιλιάνοι που κάνουν πράξη τον αντικαπιταλισμό χωρίς να εξαρτώνται από ηγέτες και κόμματα. Αυτός είναι και ο βασικότερος λόγος που η κυβέρνηση δεν βρίσκει "συνομιλητή" προκειμένου το θέμα να λυθεί υπέρ των γαιοκτημόνων που πιέζουν.

Στις κατακτήσεις του MST τα τελευταία 25 χρόνια συγκαταλέγονται: 79 συνεταιρισμοί αγροτικής παραγωγής, 50 συνεταιρισμοί εμπορίου-βιομηχανίας, 28 συνεταιρισμοί τεχνικής βοήθειας, 4 πιστωτικοί συνεταιρισμοί και 140 αγρο-βιομηχανίες μεσαίας και μικρής παραγωγής. Επίσης 2.000 σχολεία πρότυπης διδασκαλίας με αντί-ιεραρχικές και συμμετοχικές δομές εμπνευσμένα από τις παιδαγωγικές αρχές του Paulo Freire. Μέχρι σήμερα 200.000 παιδιά έχουν νικήσει τον αναλφαβητισμό ενώ το παιδαγωγικό εγχείρημα έχουν συνδράμει 13 πανεπιστήμια. Η εφημερίδα Sem Terra (Χωρίς Γη) και 20 κοινοτικοί ραδιοφωνικοί σταθμοί ολοκληρώνουν την εικόνα. Μέχρι σήμερα πολλοί αγωνιστές έχουν δολοφονηθεί από την ιδιωτική αστυνομία των γαιοκτημόνων χωρίς ωστόσο να κάμπεται η δράση του κινήματος που με πολύμορφο και ανυποχώρητο αγώνα συνεχίζει την πορεία του για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Παράλληλα, στο πλευρό των ακτημόνων έχει αναπτυχθεί ένα ευρύ διεθνιστικό κίνημα αλληλεγγύης.



ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ  
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

# Αυγουστος

Αρχίεις

☺ Τετάρτη 15

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

## ΒΡΕΤΑΝΙΑ

### Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΚΟΛΑΣΜΕΝΩΝ



**Το φως πάντα βρίσκει τρόπο να περάσει απο τις ρωγμές.**

Στις 4 Αυγούστου του 2011, ο 29χρονος Mark Duggan, δολοφονείται απο αστυνομικούς, κατά τη διάρκεια ελέγχου. Στις πολυεθνικές κοινωνίες των προαστίων του Λονδίνου (ενδεικτικά αναφέρουμε: Τότεναμ, Κρόιντον, Χάκνεϊ, Ήλινγκ, Μπρίστολ, Μπέρμινχαμ, Λίβερπουλ, Μάντσεστερ, Πέκαμ, Κάμντεν, Κλάπαμ) οι αντιδράσεις για την δολοφονία, παίρνουν τη μορφή εξέγερσης. Απέναντι στην εξέγερση αυτή, ορθώθηκε ένα συνοθύλευμα αποτελούμενο από την πουριτανική κοινωνία των «καθαρόαιμων, λευκών Άγγλων», τους κολοσσοί των media, χιλιάδες κάμερες και τους μπάτσους με τα έτοιμα προς εφαρμογή σχέδιά τους. Οι πολύμορφες εκφάνσεις της μητροπολιτικής εξέγερσης, το ταξικό μίσος και η οργή των καταπιεσμένων, τάραξαν συθέμελα τη συνθήκη τάξης και ασφάλειας που βασίλευε για χρόνια στην Μεγ. Βρετανία και κατ'επέκτασιν σε όλο τον «πολιτισμένο δυτικό κόσμο».

# Σεπτέμβρης

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ  
ΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

## ΙΤΑΛΙΑ Ταξικοί & Κοινωνικοί αγώνες

Στη γειτονική Ιταλία, μέσα στη συνθήκη της συστημικής κρίσης και μπροστά στην ολομέτωπη ταξική επίθεση του κεφαλαίου και του κράτους για την καπιταλιστική αναδιάρθρωση και τη συνολική υποβάθμιση των συνθηκών ζωής ευρύτερων κοινωνικών στρωμάτων, ξεσπούν και αναπτύσσονται εδώ και καιρό πολύμορφοι κοινωνικοί-ταξικοί αγώνες: μαθητικές-φοιτητικές κινητοποιήσεις ενάντια σε μια ακόμα νεοφιλελεύθερη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, τοπικοί αυτοοργανωμένοι αγώνες κατοίκων ενάντια στη λεηλασία των ζώων τους και του περιβάλλοντος (όπως στο Τερτσίνιο της Νάπολης ενάντια στην εγκατάσταση χωματερών και στην κοιλάδα της Σούζα στο Βορρά ενάντια στα φαραωνικά έργα για τα τρένα υψηλής ταχύτητας), αγώνες μεταναστών εργατών ενάντια στο ρατσισμό και την τρομοκρατία κράτους, αφεντικών και φασιστών, εξεγέρσεις στα κέντρα κράτησης μεταναστών «χωρίς χαρτιά», εργατικές κινητοποιήσεις, απεργίες και καταλήψεις, με χαρακτηριστικότερο τον πολύμηνο αγώνα των εργατών και των εργατριών στα εργοστάσια της Fiat σ' όλη τη χώρα (στο Τορίνο, στο Παλέρμο, στη Νάπολη και αλλού) ενάντια στην κατάργηση της συλλογικής σύμβασης, το κλείσιμο εργοστασίων και τις απολύσεις, τις μειώσεις μισθών και τη συνολική απόπειρα των αφεντικών για την κατάργηση των εργατικών κατακτήσεων.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ  
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ

# Οκτώβρης

Αρχίες

☺ Κυριακή 28

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

## Το Κατειλημμένο Όκλαντ

### WHOOSE STREETS? OUR STREETS!

Με μια πορεία αλληλεγγύης στο κίνημα Occupy Wall Street και Occupy San Francisco, στις 10 Οκτώβρη, αρχίζει επίσημα το κίνημα Occupy Oakland. Είχε προηγηθεί μια βδομάδα συναντήσεων και συνελεύσεων που κάθε βράδυ είχε περί τα 100 άτομα. Η πλατεία απέναντι απ' το Δημαρχείο, η οποία μετονομάζεται από τον κόσμο σε πλατεία Oskar Grant (το όνομα του δολοφονημένου από την αστυνομία τραίνων νεαρού το 2009) καταλαμβάνεται. Ένα από τα πανό γράφει «κομούνα του Oakland». Οι μέρες κυλάνε με εκδηλώσεις, πορείες και κατάληψη άλλων πλατειών. Καθημερινά ο αριθμός των συμμετεχόντων ολοένα και αυξάνεται, πλέον είναι χιλιάδες, μεγάλο ποσοστό αποτελούν οι άστεγοι. Στη κεντρική πλατεία λειτουργεί παιδικός σταθμός, βιβλιοθήκη, κουζίνα και ιατρικό κέντρο. Οι αποφάσεις παίρνονται από τις Γενικές Συνελεύσεις που γίνονται κάθε βράδυ.

Παράλληλα κάποια σωματεία και φορείς στηρίζουν με λόγια και πράξεις το κίνημα. Η κόντρα με το κράτος αρχίζει να διαφαίνεται μέσα από τα δημοσιεύματα του τοπικού τύπου. Η στάση της πρώην αριστερής ακτιβίστριας δημάρχου αλλάζει. Στις 25 Οκτώβρη, επικαλούνται λόγους ασφάλειας και δημόσιας υγείας και αποστέλλουν το τελευταίο τελεσίγραφο εκκένωσης της πλατείας. Ο κόσμος αντιδρά και ακολουθεί πορεία. Οι μπάτσοι, καταστρέφοντας και συλλαμβάνοντας, αδειάζουν την πλατεία καθώς και άλλες πλατείες όπου έχουν δημιουργηθεί χώροι κατασκήνωσης. Η πορεία που ακολουθεί δέχεται επίθεση με χημικά και πλαστικές σφαίρες, με αποτέλεσμα ένα τραυματία διαδηλωτή (βετεράνος του Ιράκ) σε σοβαρή κατάσταση. Την επόμενη ημέρα η πλατεία ανακαταλαμβάνεται από το λαό. Οι συγκεντρωμένοι φτάνουν τις 3000, αργότερα αποφασίζεται από τη γενική συνέλευση κάλεσμα σε γενική απεργία για τις 2 Νοέμβρη.

Στις 2 Νοέμβρη περίπου 30.000 κόσμος συμμετέχει στην απεργία. Άστεγοι, εργαζόμενοι, άνεργοι, βετεράνοι, μαθητές αποτελούν ένα πολύμορφο κίνημα από τα κάτω. Καταλαμβάνεται και τελικά κλείνει το λιμάνι. Τα μίντια εμποδίζονται από το να μπουνε στο χώρο «δουλεύουν για το 1%. Μπορούμε να μιλήσουμε οι ίδιοι για τους εαυτούς μας».

Αργότερα, μέρος του πλήθους καταλαμβάνει εγκαταλελειμμένο κτήριο. Μετά από τελεσίγραφο για εκκένωση, ακολουθεί επίθεση μπάτσων στον κόσμο γύρω από το κτήριο η οποία και γενικεύεται σε όλη την απεργιακή συγκέντρωση. Το σκηνικό πλέον είναι χημικά και πλαστικές σφαίρες από τη μία, οδοφράγματα, πέτρες και βαρελότα από την άλλη.

Η έκβαση της γενικής απεργίας ήταν νικηφόρα και με το παραπάνω, αφού ο κύριος στόχος να κλείσει το λιμάνι επιτεύχθηκε. Άλλωστε νίκη αποτέλεσε και μόνο το γεγονός ότι ο κόσμος αυτοοργανώθηκε και χωρίς ηγεσία, και οικονομική στήριξη κατάφερε να πολεμήσει για ένα ολόκληρο μήνα ένα κράτος που έχει πάρει μάστερ στον φασισμό και να πραγματοποιήσει την πρώτη γενική απεργία μετά από 65 χρόνια!

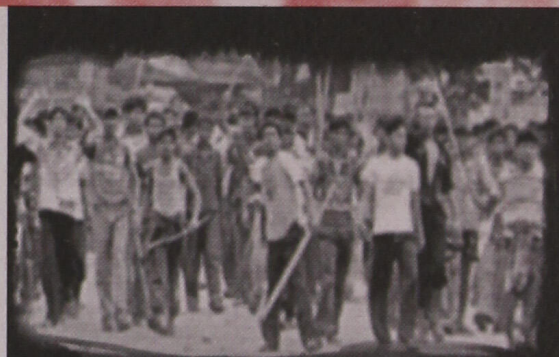
# ΜΠΑΓΚΛΑΝΤΕΣ

## ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΑ

Νοέμβρης

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	24
26	27	28	29	30		

Μέσα Ιούνη 2010 στην πρωτεύουσα του Μπαγκλαντές ξέσπασε εργατική εξέγερση με αιχμή τους υφαντουργούς, μετά από διαδήλωση που απαιτούσε τον τριπλασιασμό των μισθών (που είναι οι κατώτεροι παγκοσμίως) και το κράτος απάντησε με ωμή καταστολή: πλαστικές σφαίρες, γκλομπς και δακρυγόνα. Την καταστολή ακολούθησε ένα κύμα απεργιών με 85 λεπλητημένα και 300 κατειλημμένα εργοστάσια από προλετάρους και σκληρές συγκρούσεις με την αστυνομία. Πάνω από 20 μπάτσοι και 100 απεργοί τραυματίζονται. Σε άλλες περιοχές του Μπαγκλαντές, περισσότεροι από 50 χιλιάδες αλληλέγγυοι εργάτες εκδήλωσαν το μίσος και την οργή τους με απεργίες και αποχή από την εργασία τους. Να σημειώσουμε πως τα γεγονότα αυτά δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά. Ο κλάδος της υφαντουργίας απασχολεί πάνω από 3 εκατομύρια εργαζόμενους και οι εξαγωγές φτάνουν τα 16.5 δις δολάρια το χρόνο ενώ οι μισθοί και οι συνθήκες εργασίας είναι παντελώς άθλιες. Συχνά-πυκνά ξεσπούν άγριες απεργίες και συγκρούσεις ενώ πολλοί απεργοί δολοφονούνται κι ακόμη περισσότεροι φυλακίζονται. Οι Ασιάτες προλετάριοι δείχνουν τον δρόμο με αμέτρητους αγώνες στους χώρους εργασίας τα τελευταία χρόνια.



# Δεκέμβρης

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ  
ΒΑΣΗΣ  
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ  
ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

## Αρχίες

☺ Τρίτη 25

☺ Τετάρτη 26

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

6 Δεκέμβρη 2008  
δολοφονείται  
ο μαθητής  
Αλέξανδρος  
Γρηγορόπουλος,  
από τον ειδικό  
φρουρό Επαμειν.  
Κορκονέα.

Κερατέα: Όταν το 1996 η εντολοδόχος των μεγαλοεργολάβων κυβέρνηση Σημίτη αποφάσισε την δημιουργία ΧΥΤΑ στο Οβριόκαστρο Κερατέας για την κάλυψη των αναγκών όλης της Αττικής, οι κάτοικοι αντέδρασαν και αντιπρότειναν να διαχειριστούν οι ίδιοι τα απορρίματα της περιοχής τους με τρόπους φιλικούς προς το περιβάλλον. Για τους κατοίκους η δημιουργία χωματερός δεν είναι απλά περιβαλλοντικά επιζήμια αλλά και παράνομη καθώς το Οβριόκαστρο: α) έχει κηρυχθεί αρχαιολογικός χώρος από το 1995 β) από τη γη του αναβλύζουν πηγές γ) διασχίζεται από το υδατορέμα Μουζάκι δ) το υπέδαφος είναι πλούσιο σε ορυκτά και μεταλλεύματα δ) η περιοχή έχει κηρυχθεί αναδασωτέα από το 1980.

Προκειμένου να αντιμετωπίσουν την επερχόμενη απαξίωση της κοινοτικής τους ζωής οι κάτοικοι ξεκινούν νομικές διαδικασίες μπλοκάροντας κράτος και εργολάβους και ταυτόχρονα,

αποφασισμένοι να αντισταθούν με όλες τις δυνάμεις τους, αρχίζουν να περιφρουρούν την περιοχή. Το 2008 κατασκευάζουν φυλάκιο και οργανώνουν σκοπιές.

Στις 11/12/2010 στις 4.30 το πρωί οι κάτοικοι ξηπνούν από τις καμπάνες των εκκλησιών και τις σειρήνες του δημαρχείου. Οι κατοικίες κατασταλτικές δυνάμεις που συνοδεύουν μηχανήματα κι εργολάβους εισβάλουν στην πόλη. Ο λαός της Κερατέας αυτοοργανωμένα και αδιαμεσολάβητα συγκρούεται καθημερινά σώμα με σώμα με τα ΜΑΤ μέχρι και τις 18/4/2011. Εκατόν είκοσι οκτώ μέρες αντίστασης και η κυβέρνηση υποχωρεί ατάκτως, αποσύρει τις δυνάμεις καταστολής και οι εργολάβοι (προσωρινά) εξαφανίζονται. Η ενότητα στη βάση του λαού της Κερατέας στέλνει ξεκάθαρο μήνυμα σε κάθε γωνιά της χώρας. Ο αγώνας για την υπεράσπιση του φυσικού περιβάλλοντος είναι αγώνας ενάντια στην υποτίμηση της ζωής μας.

## Ενάντια στις φύσης τη λεηλασία Αγώνες για τη γη και την ελευθερία.

ΑΓΩΝΑΣ ΤΗΣ ΚΕΡΑΤΕΑΣ  
ΕΙΝΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΟΛΩΝ ΜΑΣ

